

wot naš také ſłowa na ſe ſchegnuſch ūtrebał, a k wonym
nežekownym ūſluſchal! aby že ſchykne Bogu ſa jago do-
broth pſchawie ſe žekowali! aby won tež dalej ſwoju ſmil-
noſcž nad nami hopokafal, Jefu Krista dla. Amen!

Ja tebe kněžo chwalisch zu
A kjarliž huſpiwaſch;
Kak rēdne twoje ſtati ſu,
To zu ja k wěſczi dasch.

Ja wém, až ty ta ſtudňa ſy,
Kenž wele gnadu ma;
Ty žrēdlo ſcheje dobroth,
S tog kuždu pozera.

Nebjaſke daru dajoſch nam
Sa ſemſku chudobu,
A wežoſch ras do ūebja tam
Naš k ſbožnem wjaſelu.

Togdla ty duſča ſaſpiwaj,
Byž počno wjaſela,
A Bogu zescž a chwalbu daj
Wen tebe lubo ma! Amen.

(Huſpiwaſcho ſebe ten kjarliž Nr. 526: S grunt
hutschobu. — Možoſcho ſebe teke hyscheži pſchelasowasch
ten 147. pſalm.)